

Οι Χριστιανοί Αντβεντιστές της Εβδόμης Ημέρας Πιστεύουν . . .

Είμαστε διαχειριστές του Θεού ο οποίος μας εμπιστεύθηκε χρόνο και ευκαιρίες, ικανότητες και υπάρχοντα, τις ευλογίες της γης και τους πόρους της. Είμαστε υπεύθυνοι απέναντί Του για την ορθή χρήση. Αναγνωρίζουμε την ιδιοκτησία του Θεού με την πιστή υπηρεσία σε Αυτόν και στους συνανθρώπους μας επιστρέφοντας τα δέκατα και δίνοντας προσφορές για το κήρυγμα του ευαγγελίου Του και για τη στήριξη και ανάπτυξη της εκκλησίας Του. Η διαχείριση είναι ένα προνόμιο που μας δόθηκε από το Θεό για να καλλιεργήσουμε την αγάπη και να νικήσουμε την ιδιοτέλεια και την επιθυμία. Ο διαχειριστής χαίρεται για τις ευλογίες που πηγαίνουν στους άλλους σαν αποτέλεσμα της δικής του πιστότητας.-

Βασικές Διδαχές, 20

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 20

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ

Περισσότερο από κάθε τι άλλο το να ζούμε χριστιανική ζωή σημαίνει να παραδοθούμε - παράδοση του εαυτού μας και αποδοχή του Χριστού. Καθώς βλέπουμε πώς ο Ιησούς παραδόθηκε και έδωσε τον εαυτό Του για μας, αναφωνούμε: “Τι μπορώ να κάνω για Σένα;”

Τότε ακριβώς, καθώς σκεπτόμαστε ότι κάναμε μια πλήρη παραχώρηση, μια πλήρη παράδοση, κάτι συμβαίνει που αποδεικνύει πόσο επιφανειακή ήταν η παραχώρηση μας. Καθώς ανακαλύπτουμε νέες περιοχές της ζωής μας για να τις εναποθέσουμε στα χέρια του Θεού, αυξάνεται η παραχώρησή μας. Τότε, πολύ απαλά, Αυτός στρέφει την προσοχή μας σε μια άλλη περιοχή, όπου το εγώ χρειάζεται να παραδοθεί. Και έτσι η ζωή μας διέρχεται μια σειρά νέων καθιερώσεων, που όλο και βαθαίνει στο εγώ μας, στον τρόπο ζωής, στον τρόπο που δρούμε και αντιδρούμε.

Όταν δίνουμε στο Θεό ό,τι έχουμε και είμαστε, στον οποιόν ανήκουν τα πάντα (Α΄Κορ. γ΄21 - δ΄2), Αυτός τα δέχεται, αλλά αμέσως μας τα αναθέτει κάνοντάς μας διαχειριστές ή επιστάτες των όσων κατέχουμε. Τότε η τάση μας να ζούμε με άνεση, με μια εγωιστική διαβίωση θραύεται καθώς συνειδητοποιούμε ότι ο Κύριός μας είναι γυμνός, φυλακισμένος, ξένος. Και η μόνιμη εντολή Του «πορευθέντες λοιπόν μαθητεύσατε πάντα τα έθνη» καθιστά τις δραστηριότητες της εκκλησίας - συμμετοχή, διδασκαλία, κήρυγμα, βάπτισμα - πιο πολύτιμες σε μας. Για χάρη Του επιδιώκουμε να είμαστε πιστοί διαχειριστές.

Τι Είναι Χριστιανική Διαχείριση;

«Δεν εξεύρετε ότι το σώμα σας είναι ναός του Αγίου Πνεύματος . . . και δεν είσθε κύριοι εαυτών; Διότι ηγοράσθητε διά τιμής. Δοξάσατε λοιπόν τον Θεόν διά του σώματός σας και διά του πνεύματός σας, τα οποία είναι του Θεού.» (Α΄Κορ. ζ΄19,20). Με υψηλό κόστος αγορασθήκαμε, λυτρωθήκαμε. Ανήκουμε στο Θεό. Και μας απαιτεί επειδή μας δημιούργησε. Του ανήκουμε από τη αρχή, επειδή «εν αρχή εποίησεν ο Θεός . . .» (Γέν. α΄1). Η Γραφή δηλώνει καθαρά: «Του Κυρίου είναι η γη και το πλήρωμα αυτής, η οικουμένη και οι κατοικούντες εν αυτή.» (Ψαλμ. κδ΄1).

Κατά τη Δημιουργία ο Θεός παραχώρησε από τα υπάρχοντά Του στην ανθρωπότητα, και συνεχίζει να είναι ο αληθινός κάτοχος του κόσμου, των κατοίκων του και όλων των υπάρχόντων του. (Ψαλμ. κδ΄1). Στο σταυρό απαίτησε ως ιδικά Του όσα ο άνθρωπος παραχώρησε στο Σατανά κατά την πτώση. (Α΄Κορ. ζ΄19,20). Τώρα ανέθεσε στο λαό Του να Τον υπηρετεί ως διαχειριστής των υπάρχόντων Του.

Ένας διαχειριστής είναι ένα πρόσωπο «στο οποίο ανατέθηκε η διαχείριση ενός σπιτιού ή ενός κτήματος κάποιου άλλου». Διαχείριση είναι «τα καθήκοντα ή οι υπηρεσίες του διαχειριστή».¹ Για το Χριστιανό διαχείριση σημαίνει «η ευθύνη του ανθρώπου και η χρήση όσων ο Θεός τού έχει εμπιστευθεί - ζωή, φυσική ύπαρξη, χρόνος, τάλαντα, ικανότητες, υλικά αγαθά, ευκαιρίες να εξυπηρετήσει άλλους, και οι γνώσεις του για την αλήθεια».² Οι Χριστιανοί υπηρετούν ως διαχειριστές των αγαθών του Θεού, και βλέπουν τη ζωή σαν μια θεία ευκαιρία «να μάθουν να είναι πιστοί διαχειριστές, αποκτώντας έτσι τα προσόντα για ανώτερη διαχείριση στα αιώνια πράγματα της μέλλουσας ζωής».³

Σε πλατιά έννοια λοιπόν, η χριστιανική διαχείριση «εμπειριέχει σοφή και ανιδιοτελή χρήση της ζωής.»⁴

Τρόποι να Αναγνωρίσουμε την Ιδιοκτησία του Θεού

Η ζωή μπορεί να διαιρεθεί σε τέσσερες βασικές περιοχές, η καθεμιά ένα δώρο από το Θεό. Μας έδωσε ένα σώ-

20. Χριστιανική διαχείριση

μα, ικανότητες, χρόνο, υλικά αγαθά. Επιπροσθέτως, πρέπει να φροντίσουμε το περιβάλλον μας, το οποίο μας δόθηκε ως κτήση.

Διαχείριση του Σώματος. Τα παιδιά του Θεού είναι διαχειριστές του εαυτού τους. Πρέπει να αγαπάμε το Θεό με όλη την καρδιά μας, με όλη την ψυχή μας, με όλη τη δύναμή μας και με όλη τη διάνοιά μας. (Λουκά 1'27).

Οι Χριστιανοί έχουν το προνόμιο να αναπτύξουν τις φυσικές και διανοητικές τους δυνάμεις κατά το μέγιστο των δυνατοτήτων και των ευκαιριών τους. Κάνοντας αυτό, τιμούν το Θεό και μπορούν να είναι μια μεγαλύτερη ευλογία στους συνανθρώπους τους. (Δείτε το κεφάλαιο 21).

Διαχείριση Ικανοτήτων. Κάθε πρόσωπο έχει ειδικές ικανότητες. Κάποιος μπορεί να είναι ταλαντούχος στο χώρο της μουσικής, άλλος στις τέχνες όπως ράψιμο ή μηχανικός αυτοκινήτων. Μερικοί μπορεί να κάνουν εύκολα φίλους και να συναναστρέφονται με άλλους, ενώ άλλοι έχουν φυσική τάση προς μοναχικές ασχολίες.

Κάθε τάλαντο μπορεί να χρησιμοποιηθεί για να δοξάσει είτε αυτόν που το κατέχει, είτε τον πρωταρχικό Δωρητή. Ένα πρόσωπο μπορεί με σύνεση να τελειοποιήσει ένα τάλαντο για τη δόξα του Θεού ή για προσωπική ιδιοτέλεια.

Οφείλουμε να καλλιεργήσουμε τα χαρίσματα που το Άγιο Πνεύμα δίνει στον καθένα μας για να τα πολλαπλασιάσουμε (Μαθ. κε'). Οι καλοί διαχειριστές χρησιμοποιούν γενναιόδωρα τα χαρίσματά τους για να φέρουν περισσότερο όφελος στον κύριό τους.

Διαχείριση Χρόνου. Ως πιστοί διαχειριστές δοξάζουμε το Θεό με συνετή χρήση του χρόνου. «Παν ό,τι αν πράττητε, εκ ψυχής εργάζεσθε, ως εις Κύριον, και ουχί εις ανθρώπους. Εξεύροντες ότι από του Κυρίου θέλετε λάβει την ανταπόδοσιν της κληρονομίας, διότι εις τον Κύριον Χριστόν δουλεύετε.» (Κολ. γ'23,24).

20. Χριστιαική διαχείριση

Η Γραφή μάς προτρέπει να μη φερόμαστε «ως άσοφοι, αλλ'ως σοφοί, εξαγοραζόμενοι τον καιρόν διότι αι ημέραι είναι πονηραί.» (Εφεσ. ε'15,16). Όπως ο Ιησούς, οφείλουμε να είμαστε «εις τα του Πατρός» μας. (Λουκά β'49). Επειδή ο χρόνος είναι χάρισμα Θεού, κάθε στιγμή είναι πολύτιμη. Ο χρόνος δόθηκε για να διαμορφώσουμε χαρακτήρα για την αιώνια ζωή. Πιστή διαχείριση του χρόνου μας σημαίνει να τον χρησιμοποιήσουμε για να γνωρίσουμε τον Κύριο, να βοηθήσουμε τους συνανθρώπους μας και να γνωστοποιήσουμε το ευαγγέλιο.

Όταν, κατά τη Δημιουργία, ο Θεός μάς έδωσε το χρόνο, κράτησε την έβδομη ημέρα το Σάββατο ως άγιο χρόνο για επικοινωνία με Αυτόν. Αλλά οι έξι ημέρες παραχωρήθηκαν στην ανθρώπινη οικογένεια για να κάνει επωφελή χρήση.

Διαχείριση Υλικών Αγαθών. Ο Θεός έδωσε στους προπάτορές μας την ευθύνη, να κυριεύσουν τη γη, να εξουσιάζουν τα ζώα και να φροντίζουν τον κήπο της Εδέμ. (Γέν. α'28, β'15). Όλα αυτά ήταν δικά τους όχι μόνο να τα χαίρονται αλλά και να τα διαχειρίζονται.

Μια απαγόρευση δόθηκε σε αυτούς. Δεν έπρεπε να φάνε από το δένδρο της γνώσης του καλού και του κακού. Αυτό το δένδρο ήταν μια συνεχής υπενθύμιση ότι ο Θεός ήταν ο κήτορας και η υπέρτατη κυριαρχία της γης. Σεβόμενο αυτή την απαγόρευση, το πρώτο ζευγάρι αποδείκνυε την πίστη και την υπακοή του σε Αυτόν.

Μετά την πτώση, ο Θεός δεν μπορούσε πια να τους δοκιμάσει με το δένδρο της γνώσης. Αλλά η ανθρωπότητα εξακολουθούσε να χρειάζεται μια συνεχή υπενθύμιση ότι ο Θεός είναι η πηγή κάθε καλού και τέλειου δωρήματος (Ιακ. α'17), και ότι Αυτός μας δίνει τη δύναμη να αποκτούμε πλούτη. (Δευτ. η'18). Για να μας θυμίζει ότι Αυτός είναι η πηγή κάθε ευλογίας, ο Θεός θέσπισε ένα σύστημα δεκάτων και προσφορών.

Αυτό το σύστημα τελικά εξασφάλισε τα οικονομικά μέσα για τη συντήρηση του ιερατείου στο ναό του Ισραήλ. Οι Α-

20. Χριστιαική διαχείριση

ντβεντιστές της Εβδόμης Ημέρας υιοθέτησαν το λειυτικό πρότυπο σαν μια σταθερή βιβλική μέθοδο για να χρηματοδοτείται η παγκόσμια εξάπλωση του ευαγγελίου. Ο Θεός έδωσε εντολή η μετάδοση του ευαγγελίου να εξαρτάται από τις προσπάθειες και τις προσφορές του λαού Του. Τους καλεί να γίνουν ανιδιοτελείς συνεργάτες Του δίνοντας σε Αυτόν δέκατα και προσφορές.

1. Δέκατα. Όπως το ένα έβδομο του χρόνου μας (το Σάββατο) ανήκει στο Θεό, έτσι ανήκει και το ένα δέκατο των υλικών πραγμάτων που αποκτούμε. Η Γραφή μάς λέει ότι το δέκατο είναι «άγιον εις τον Κύριον», συμβολίζοντας ότι ο Θεός είναι κάτοχος των πάντων. (Λευιτ. κζ΄30,32). Πρέπει να επιστραφεί σε Αυτόν ως ιδικό Του.

Το σύστημα των δεκάτων είναι όμορφο με την απλότητά του. Η ισότητά του φαίνεται από την ανάλογη απαίτηση από τον πλούσιο και από τον φτωχό. Κατά την αναλογία που Θεός μας έδωσε να χρησιμοποιήσουμε από την ιδιοκτησία Του, οφείλουμε να αποδώσουμε σε Αυτόν το ένα δέκατο.

Όταν ο Θεός ζητάει το δέκατο (Μαλ. γ΄10), δεν κάνει κλήση στην ευγνωμοσύνη ή στη γενναιοδωρία μας. Αν και η ευγνωμοσύνη πρέπει να είναι ένα μέρος των εκδηλώσεών μας προς το Θεό, δίνουμε το δέκατο επειδή μας το ζήτησε ο Θεός. Το δέκατο ανήκει στο Κύριο και απαιτεί να Του το αποδώσουμε.

α. Παραδείγματα απόδοσης δεκάτων. Η απόδοση δεκάτων είναι μια πράξη αναγνωρισμένη σε όλη τη Γραφή. Ο Αβραάμ έδωσε στο Μελχισεδέκ, στον ιερέα του Θεού του Υψίστου, «δέκατον από πάντων». (Γέν. ιδ΄20). Κάνοντάς το, αναγνώρισε τη θεία ιεροσύνη του Μελχισεδέκ και έδειξε ότι ήταν ενήμερος αυτού του ιερού θεσπίσματος. Αυτή η τυχαία αναφορά για απόδοση δεκάτων δείχνει ότι ήδη ήταν ένα θεσπισμένο έθιμο από αρχαιοτάτων χρόνων.

Προφανώς και ο Ιακώβ είχε κατανοήσει την απαίτηση της απόδοσης δεκάτων. Ως εξόριστος και φυγάς, έκανε την ευχή στον Κύριο: «Εκ πάντων όσα μοι δώσης, το δέκατον θέλω προσφέρει εις σε.» (Γέν. κη΄22). Και μετά την έξοδο,

20. Χριστιαική διαχείριση

όταν ο Ισραήλ οργανώθηκε ως έθνος, ο Θεός επαναβεβαίωσε το νόμο της απόδοσης δεκάτων ως θείο θέσπισμα, από το οποίο εξαρτάτο η ευημερία του λαού. (Λευιτ. κζ'30-32, Αρ. ιη'24,26,28, Δευτ. ιβ'6,11,17).

Αντί να καταργήσει αυτό το θέσπισμα, η Καινή Διαθήκη αναγνωρίζει την εγκυρότητά του. Ο Ιησούς επιβεβαιώνει την απόδοση των δεκάτων και καταδικάζει εκείνους που καταστρατηγούν το πνεύμα του. (Ματθ. κγ'23). Ενώ οι τελετουργικοί νόμοι ρυθμίζουν τις προσφορές θυσίας που συμβολίζουν την εξιλαστήρια θυσία του Χριστού η οποία έληξε με το θάνατό Του, ο νόμος για την απόδοση των δεκάτων δε συμπεριλαμβάνεται μέσα.

Επειδή ο Αβραάμ είναι ο πατέρας όλων των πιστών, αποτελεί πρότυπο στους Χριστιανούς για την απόδοση των δεκάτων. Όπως ο Αβραάμ έδωσε δέκατα στο Μελχισεδέκ, τον ιερέα του Θεού του Υψίστου, έτσι και οι πιστοί της Καινής Διαθήκης δίνουν δέκατα στο Χριστό τον Αρχιερέα μας κατά την τάξη Μελχισεδέκ. (Εβρ. ε'9,10, ζ'1-22).⁵

β. Χρήση των δεκάτων. Τα δέκατα είναι ιερά και πρέπει να χρησιμοποιηθούν μόνο για ιερό σκοπό. Ο Κύριος δίνει τη εντολή: «Παν δέκατον της γης, είτε εκ του σπόρου της γης, είτε εκ του καρπού των δένδρων, του Κυρίου είναι, είναι άγιον εις τον Κύριον . . . Και παν δέκατον βοών, και προβάτων . . . θέλει είσθαι άγιον εις τον Κύριον.» (Λευιτ. κζ'30-32). Και ακόμη είπε: «Φέρετε πάντα τα δέκατα εις την αποθήκην, διά να ήναι τροφή εις τον οίκον μου.» (Μαλ. γ'10).

Στον Ισραήλ τα δέκατα χρησιμοποιούντο αποκλειστικά για τους Λευίτες, οι ποίοι μη έχοντας λάβει κλήρο σαν φυλή, θα διέθεταν όλο το χρόνο τους να υποβοηθούν τον Ισραήλ στη λατρεία του, προσφέροντας υπηρεσίες στο αγιαστήριο και διδάσκοντας στο λαό το νόμο του Κυρίου. (Αρ. ι-ιη'21,24).

Μετά τη σταύρωση, όταν έληξε ο ρόλος - με θεία καθοδήγηση - του λευιτικού ιερατείου, τα δέκατα θα χρησιμοποιούντο ακόμη για να στηρίξουν τη διακονία της εκκλησίας

20. Χριστιαική διαχείριση

του Θεού. Ο Παύλος υπογραμμίζει την αρχή παραλληλίζοντας τη λειυτική υπηρεσία με τη νεοσύστατη ευαγγελική διακονία. Δήλωσε: «Εάν ημείς εσπείραμεν εις εσάς τα πνευματικά, μέγα είναι εάν ημείς θερίσωμεν τα σαρκικά σας; Εάν άλλοι μετέχωσι της εφ'υμάς εξουσίας, δεν πρέπει μάλλον και ημείς; . . . Δεν εξεύρετε ότι οι εργαζόμενοι τα ιερά, εκ του ιερού τρώγουσι; οι ενασχολούμενοι εις το θυσιαστήριον, μετά του θυσιαστηρίου λαμβάνουσι μερίδιον; Ούτω και ο Κύριος διέταξεν, οι κηρύττοντες το ευαγγέλιον να ζώσιν εκ του ευαγγελίου.» (Α΄ Κορ. θ' 11-14).

Τα μέλη της εκκλησίας λοιπόν πρόθυμα φέρουν τα δέκατά τους «εις την αποθήκην δια να ήναι τροφή εις τον οίκον μου» (Μαλ. γ' 10), με άλλα λόγια να υπάρχουν αρκετά αποθέματα στην εκκλησία του Θεού, για να εξασφαλισθούν τα προς το ζειν εκείνων που μοχθούν για τη διάδοση του ευαγγελίου.^{6,7}

2. Προσφορές. Οι ευγνώμονες Χριστιανοί δεν μπορούν να περιορίσουν τη συμμετοχή τους μόνο με τα δέκατα. Στο Ισραήλ η σκηνή του μαρτυρίου και αργότερα ο ναός, κατασκευάσθηκαν με αυτοπροαίρετες προσφορές - προσφορές που δόθηκαν από πρόθυμες καρδιές. (Έξ. λς' 2-7, Α΄ Χρον. κθ' 14). Και ιδιαίτερες προσφορές κάλυψαν τα έξοδα συντήρησης αυτών των χώρων λατρείας. (Έξ. λ' 12-16, Β΄ Βασ. ιβ' 4,5, Β΄ Χρον. κδ' 4-13, Νεεμ. ι' 32,33). Οι Ισραηλίτες πιθανόν συμμετείχαν με το ένα τέταρτο ή με το ένα τρίτο των εσόδων τους σε θρησκευτικούς σκοπούς και έργα ελεημοσύνης. Τόσο μεγάλη συμμετοχή οδηγούσε στη φτώχεια; Αντίθετα, ο Θεός υποσχέθηκε να ευλογήσει την πιστότητά τους. (Μαλ. γ' 10-12).⁸

Σήμερα επίσης ο Θεός προσκαλεί σε γενναιόδωρη προσφορά καθώς μας εξασφαλίζει ευημερία. Οι προσφορές χρειάζονται για την κατασκευή, συντήρηση και λειτουργία των εκκλησιών, για να ιδρύονται ιατρικά ιεραποστολικά κέντρα, που αποδεικνύουν την πρακτική σημασία του ευαγγελίου.

20. Χριστιακή διαχείριση

Θα μπορούσαμε να προσφέρουμε τόσα όσα οι Ισραηλίτες; ή το υπόδειγμά τους για προσφορά δεν μπορεί πια να εφαρμοσθεί; Στην Καινή Διαθήκη ο Χριστός έθεσε τις αρχές της αληθινής διαχείρισης - ότι οι προσφορές μας στο Θεό πρέπει να είναι ανάλογες με το φως και τα προνόμια που απολαμβάνουμε. Είπε: «Εις πάντα δε εις τον οποιόν εδόθη πολύ, πολύ θέλει ζητηθή παρ'αυτού. Και εις όντινα ενεπιστεύθη πολύ, περισσότερον θέλουσιν απαιτήσει παρ'αυτού.» (Λουκά 1β'48). Όταν ο Χριστός έστειλε τους οπαδούς Του σε αποστολή, είπε: «Δωρεάν ελάβατε, δωρεάν δότε.» (Ματθ. 1'8). Αυτή η αρχή εφαρμόζεται και στο να μοιραζόμαστε επίσης τις χρηματικές ευλογίες.

Πουθενά στην Καινή Διαθήκη δεν ανακαλείται και δε χαλαρώνεται αυτό το σύστημα. Καθώς συγκρίνουμε τα προνόμια και τις ευλογίες μας με αυτά των Ισραηλιτών, βλέπουμε ότι στον Ιησού η συμμετοχή μας είναι σαφώς μεγαλύτερη. Η ευγνωμοσύνη μας θα βρει την έκφρασή της σε μια μεγαλύτερη γενναιοδωρία, ώστε το ευαγγέλιο της σωτηρίας να φθάσει και στους άλλους;⁹ Όσο περισσότερο εξαπλώνεται το ευαγγέλιο, τόσο περισσότερη υποστήριξη χρειάζεται.

3. Οι αρχές για ό,τι μας εναπομένει. Η αρχή της χριστιανικής διαχείρισης εφαρμόζεται και για όσα δίνουμε και για όσα μένουν στην κατοχή μας. Ενώ τα δέκατα είναι η βασική δοκιμή για τη διαχείριση των υλικών αγαθών μας,¹⁰ η χρήση που κάνουμε των όσων μας εναπομένουν, αποτελεί και αυτή μια δοκιμή.

Η χρήση μας των υλικών αγαθών αποκαλύπτει πόσο αγαπούμε το Θεό και τον πλησίον μας. Τα χρήματα μπορεί να είναι μια δύναμη για το καλό. Στα χέρια μας μπορούν να εξασφαλίσουν τροφή στους πεινασμένους, νερό στους διψασμένους και ρούχα στους γυμνούς. (Ματθ. κε'34-40). Από την άποψη του Θεού τα χρήματα έχουν αξία κυρίως όταν χρησιμοποιούνται για να καλύψουν ανάγκες της ζωής, να είναι ευλογία στους άλλους και να στηρίξουν το έργο Του.

4. Απιστία στα δέκατα και στις προσφορές. Σε γενικές γραμμές, οι άνθρωποι αγνοούν και αμελούν τις θείες αρχές διαχείρισης. Ακόμη και μεταξύ των Χριστιανών λίγοι αναγνωρίζουν το ρόλο τους ως διαχειριστές. Η απάντηση του Θεού στην απιστία του Ισραήλ δίνει μια σαφή άποψη πώς θεωρεί αυτό το θέμα. Όταν χρησιμοποιούν τα δέκατα και τις προσφορές για δικό τους όφελος, ειδοποιεί ότι αυτό λογίζεται κλοπή (Μαλ. γ'8) και αποδίδεται η έλλειψη ευημερίας τους στην οικονομική απιστία τους. «Σεις είσθε κατηραμένοι με κατάραν, διότι σεις με εκλέψατε, ναι, σεις, όλον το έθνος.» (Μαλ. γ'9).

Ο Κύριος αποκάλυψε την υπομονή, την αγάπη, το έλεός Του προλογίζοντας την ειδοποίησή Του με μια προσφορά χάρις: «Επιστρέψατε προς εμέ και θέλω επιστρέψει προς εσάς.» (Μαλ. γ'7). Τους πρόσφερε άφθονη ευλογία και τους προκάλεσε να δοκιμάσουν την πιστότητά Του. «Φέρετε πάντα τα δέκατα εις την αποθήκην, διά να ήναι τροφή εις τον οίκον μου. Και δοκιμάσατέ με τώρα εις τούτο, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, εάν δεν σας ανοίξω τους καταρράκτας του ουρανού, και εκχέω την ευλογίαν εις εσάς, ώστε να μη αρκή τόπος δι'αυτήν. Και θέλω επιτιμήσει υπέρ υμών τον καταφθείροντα, και δεν θέλει φθείρει τους καρπούς της γης σας, ουδέ η άμπελός σας θέλει απορρίψει προ καιρού τον καρπόν αυτής εν τω αγρώ, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. Και θέλουσι σας μακαρίζει πάντα τα έθνη, διότι σεις θέλετε είσθαι γη επιθυμητή, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων.» (Μαλ. γ'10-12).

Διαχείριση στη Γη. Η σύγχρονη επιστήμη κατέστησε τη γη ένα απέραντο εργαστήριο ερευνών και πειραματισμών. Τέτοιες έρευνες αποφέρουν πολλά οφέλη, αλλά η βιομηχανική επανάσταση είχε σαν αποτέλεσμα επίσης τη μόλυνση της ατμόσφαιρας, του νερού και της γης. Η τεχνολογία σε κάποιες περιπτώσεις, χρησιμοποίησε τη φύση προς ίδιον όφελος αντί να τη διαχειρίζεται με σύνεση.

20. Χριστιαική διαχείριση

Είμαστε διαχειριστές του κόσμου, και πρέπει να κάνουμε το κάθε τι για να διατηρήσουμε τη ζωή σε όλα τα επίπεδα και να κρατήσουμε ανέπαφη την οικολογική ισορροπία. Κατά την έλευσή Του ο Χριστός θα διαφθείρει «τους διαφθείροντας την γην». (Αποκ. ια΄18). Από αυτή την άποψη οι Χριστιανοί είναι υπεύθυνοι όχι μόνο για όσα κατέχουν, αλλά και για το περιβάλλον τους.

Ο Χριστός ως Διαχειριστής

Η ορθή διαχείριση είναι ανιδιοτελής. Είναι πλήρης παραχώρηση στο Θεό και υπηρεσία στην ανθρωπότητα. Από αγάπη για μας ο Χριστός υπέφερε τη σκληρότητα του σταυρού, και το πιο βαθύ ακόμη πόνος της απόρριψής Του από τους δικούς Του και τον απύθμενο χωρισμό από το Θεό. Σε σύγκριση με αυτό το δώρο, τι είναι δυνατόν ποτέ να δώσουμε; Αυτό είναι ένα δώρο Του, όχι από αυτά που έχει - αν και όλα είναι δικά Του - αλλά του ιδίου του εαυτού Του. Τέτοια είναι η διαχείριση. Ενατενίζοντας στο μέγιστο αυτό δώρο, πρέπει να βγούμε από τον εαυτό μας για να γίνουμε όπως Εκείνος. Αυτό θα μας είναι κίνητρο να γίνουμε φροντιστές της εκκλησίας, φροντιστές και για εκείνους που ανήκουν στην ομάδα των πιστών και για τους έξω. Εφόσον ο Χριστός πέθανε για τον κόσμο, η διαχείριση, στην ευρύτατη έννοιά της, είναι για τον κόσμο.

Η Ευλογία της Χριστιανικής Διαχείρισης

Ο Θεός μας ανέθεσε το ρόλο του διαχειριστή για δικό μας όφελος, όχι για δικό Του.

Προσωπική Ευλογία. Ένας λόγος που ο Θεός ζητάει από μας συνεχώς να Του αφιερώσουμε όλη τη ζωή μας - χρόνο, ικανότητες, σώμα και υλικά αγαθά - είναι για να μας ωθήσει στην πνευματική αύξηση και στη διαμόρφωση του χαρακτήρα. Καθώς έχουμε συναίσθηση ότι τα πάντα ανήκουν στο Θεό και μας επιδαφιλεύει την αδιάλειπτη αγάπη Του, καλλιεργούνται η αγάπη μας και η ευγνωμοσύνη μας.

20. Χριστιανική διαχείριση

Η πιστή διαχείριση συμβάλλει επίσης να νικήσουμε την επιθυμία και την ιδιοτέλεια. Η επιθυμία, ένας από τους μεγαλύτερους εχθρούς του ανθρώπου, καταδικάζεται στο Δεκάλογο. Ο Ιησούς επίσης είπε: «Προσέχετε και φυλάττεσθε από της πλεονεξίας. Δίότι εάν τις έχη περισσά, η ζωή αυτού δεν συνίσταται εκ των υπαρχόντων αυτού.» (Λουκά ιβ' 15). Το γεγονός να δίνουμε τακτικά μας βοηθάει να ξεριζώσουμε από τη ζωή μας την επιθυμία και την ιδιοτέλεια.

Η διαχείριση οδηγεί στην ανάπτυξη της οικονομίας και της αποδοτικότητας. Έχοντας σταυρώσει «την σάρκα ομού με τα πάθη και τας επιθυμίας» (Γαλ. ε' 24), δε θα χρησιμοποιήσουμε τίποτε για εγωιστική απόλαυση. «Όταν οι αρχές της χριστιανικής διαχείρισης έχουν τοποθετηθεί στον έλεγχο της ζωής, η ψυχή φωτίζεται, οι σκοποί καθορίζονται, οι κοινωνικές ευχαριστήσεις περικόπτονται από ανθυγιεινά γνωρίσματα, η επαγγελματική ζωή βρίσκεται κάτω από την επιρροή του χρυσού κανόνα, και η ψυχή νικάει τα πάθη. Αυτές είναι οι άφθονες ευλογίες που ο Θεός εξασφαλίζει σε μια ζωή πίστης και πιστότητας.¹¹

Μια βαθιά ικανοποίηση και χαρά προέρχεται από τη βεβαιότητα πως οτιδήποτε επενδύεται για τη σωτηρία εκείνων για τους οποίους Αυτός πέθανε, ο Διδάσκαλος εγγράφει: «Καθ'όσον εκάμετε εις ένα τούτων των αδελφών μου των ελαχίστων, εις εμέ εκάμετε.» (Ματθ. κε' 40). «Δεν υπάρχει κάτι τόσο πολύτιμο που να δώσουμε στον Ιησού. Αν Του επιστρέψουμε τα τάλαντα των μέσων που εμπιστεύθηκε στη φύλαξή μας, θα εναποθέσει περισσότερα στα χέρια μας. Κάθε προσπάθεια που κάνουμε για το Χριστό, Αυτός θα την ανταμείψει, και κάθε καθήκον που επιτελούμε στο όνομά Του, θα συμβάλει στη δική μας ευτυχία.»¹²

Ευλογία για τους Άλλους. Οι αληθινοί διαχειριστές αποτελούν ευλογία για όλους με τους οποίους έρχονται σε επαφή. Επιτελούν την παραίνεση του Παύλου για χριστιανική διαχείριση: «Να αγαθοεργώσι, να πλουτώσιν εις έργα καλά, να ήναι ευμετάδοτοι, κοινωνικοί, θησαυρίζοντες εις

20. Χριστιανική διαχείριση

εαυτούς θεμέλιον καλόν εις το μέλλον, διά να απολαύσωσι την αιώνιον ζωή.» (Α΄ Τιμ. ζ΄ 18,19).

Η χριστιανική διαχείριση εμπεριέχει υπηρεσία στους άλλους και προθυμία να μοιράσει οτιδήποτε ο Θεός με τη χάρη Του παραχώρησε, ώστε να ωφεληθεί και κάποιος άλλος. Αυτό σημαίνει πως «δεν πρέπει να θεωρούμε ότι η ζωή συνίσταται από πόσα χρήματα έχουμε, τους τίτλους που κατέχουμε, τους σπουδαίους ανθρώπους που γνωρίζουμε, το σπίτι και στη γειτονιά όπου κατοικούμε, τη θέση και την επιρροή που νομίζουμε ότι κατέχουμε». ¹³ Η αληθινή ζωή είναι να γνωρίζουμε το Θεό, να αναπτύξουμε χαρακτηριστικά αγάπης και γενναιοδωρίας όπως Εκείνος, και να δίνουμε ό,τι μπορούμε, κατά το μέτρο της ευημερίας που μας δίνει. Να δίνουμε πραγματικά με το πνεύμα του Χριστού είναι να ζούμε πραγματικά.

Ευλογία στην Εκκλησία. Η υιοθέτηση του βιβλικού σχεδίου χριστιανικής διαχείρισης είναι απαραίτητη για την εκκλησία. Η συνεχής συμμετοχή των μελών της σε προσφορές είναι σαν μια εξάσκηση, με αποτέλεσμα η εκκλησία να γίνει ισχυρή, να μοιράζεται τις ευλογίες που ο Θεός τής έχει επιδαψιλεύσει, και έτοιμη να ανταποκριθεί σε οποιαδήποτε ανάγκη για το έργο του Θεού. Η εκκλησία θα έχει επαρκές απόθεμα για να στηρίξει τη διακονία, να επεκτείνει τη βασιλεία του Θεού στην άμεση γειτνίαση και μέχρι τα πιο απόμακρα μέρη της γης. Πρόθυμα θα αξιοποιήσει το χρόνο, τα таланτα και τα μέσα για το Θεό με αγάπη και ευγνωμοσύνη για τις ευλογίες Του.

Έχοντας υπόψη τη βεβαιότητα του Χριστού ότι θα επιστρέψει όταν το ευαγγέλιο της βασιλείας θα κηρυχθεί «προς μαρτυρίαν εις πάντα τα έθνη» (Ματθ. κδ΄ 14), όλοι καλούνται να είναι χριστιανοί διαχειριστές και συνεργάτες Του. Έτσι, η μαρτυρία της εκκλησίας θα είναι μια ισχυρή ευλογία για τον κόσμο, και οι πιστοί διαχειριστές της θα είναι χαρούμενοι καθώς βλέπουν οι ευλογίες του ευαγγελίου να εκτείνονται σε άλλους.

Βιβλιογραφία και Σχόλια

1. *Webster's New Universal Unabridged Dictionary*, 2η έκδοση, 1979, σελ. 1786.

2. *SDA Encyclopedia*, αναθεωρημένη έκδοση, σελ. 1425.

3. Αυτόθι.

4. Paul G. Smith, *Managing God's Goods* (Nashville: Southern Publ. Assn., 1973), σελ. 21.

5. Δείτε C. G. Tuland, «Tithing in the New Testament», *Ministry*, Οκτώβριο 1961, σελ. 12.

6. Στην Έξοδο κζ'20 ο Κύριος έδωσε ειδικές κατευθύνσεις για να εξασφαλίζεται το ελαιόλαδο για τους λύχνους. Η προμήθεια λαδιού για τον τόπο της λατρείας ώστε η λειτουργία να γίνεται απρόσκοπτα, ήταν μια συνεχής υποχρέωση - αλλά αυτά τα έξοδα δεν έβγαιναν από τα δέκατα. Δείτε επίσης White, *Consels on Stewardship* (Washington DC: Review and Herald, 1940), σελ. 102, 103. Η Χουάιτ λέει ότι οι διδάσκαλοι θεολόγοι στα σχολεία μας μπορούν να πληρώνονται από τα δέκατα. (Αυτόθι, σελ. 103), αλλά αυτά δεν πρέπει να χρησιμοποιηθούν για άλλους σχολικούς σκο-

20. Χριστιαική διαχείριση

πούς, δανεισμοί σε μαθητές ή για τη στήριξη αντιπροσώπων και βιβλιοπωλών. (White, *Testimonies*, 9ος τόμος, σελ. 248, 249. White, *Selected Messages*, 2ο βιβλίο, σελ. 209). Αυτές οι φάσεις του έργου του Θεού πρέπει να υποστηριχθούν από προσφορές.

7. Ο T. H. Jemison έκανε μερικές πολύ πρακτικές υποδείξεις πώς να υπολογίσει κανείς τα δέκατα.. Έγραψε: «Τα δέκατα από το μισθό εύκολα ξεχωρίζονται. Συνήθως δεν υπάρχουν έξοδα εργασίας - δηλαδή έξοδα που θα δημιουργήσουν εισόδημα, ώστε αυτά να αφαιρεθούν. Το δέκατο εις εκατόν του μισθού είναι δέκατα . . .

«Το ξεχώρισμα των δεκάτων από εισόδημα επιχείρησης έχει διαφορές από το ξεχώρισμα δεκάτων του μισθού. Αυτό περιλαμβάνει ενοίκιο, θέρμανση, φωτισμό, ασφάλεια, φόρους και άλλα σχετικά. Στην αφαίρεση αυτή, φυσικά, δεν περιλαμβάνονται τα προσωπικά και οικογενειακά έξοδα.

«Ο αγρότης αφαιρεί τις δαπάνες του - μισθοί, λιπάσματα, επισκευές, τόκοι, φόροι και τα παρόμοια. Παραταύτα, ο αγρότης πρέπει να θεωρήσει ως εισόδημά του τα προϊόντα που καταναλώνει η οικογένειά του, επειδή αυτά ελαττώνουν τα οικογενειακά έξοδα και θεωρούνται εισόδημα.

«Μια παρόμοια διαδικασία μπορεί να ακολουθήσει ο κατασκευαστής, ο επενδυτής, ή ο επαγγελματίας. Το λογιστικό σύστημα που είναι αναγκαίο στις μέρες μας σε όλες τις επιχειρήσεις, διευκολύνει τον υπολογισμό των δεκάτων από τα κέρδη της επιχείρησης. Μερικοί επιχειρηματίες συμπεριλαμβάνουν τον υπολογισμό των δεκάτων στο λογιστικό τους σύστημα.

«Μερικές φορές η γυναίκα, της οποίας ο άνδρας δεν πληρώνει δέκατα, δυσκολεύεται να γνωρίζει πώς να υπολογίσει τα δέκατα για να δώσει. Σε μερικές περιπτώσεις μπορεί να δώσει δέκατα από τα χρήματα που της δίδονται για τα έξοδα του σπιτιού. Σε άλλες περιπτώσεις, αυτό υπήρξε απαγορευτικό. Σε παρόμοιες περιπτώσεις μπορεί να δώσει δέκατα από αυτά που εκείνη μπορεί να κερδίζει ή της δίνουν ως δώρο. “Διότι εάν υπάρχει η προθυμία, είναι τις

20. Χριστιαική διαχείριση

ευπρόσδεκτος, καθ'όσα έχει, ουχί καθ'όσα δεν έχει." Β' Κορ. η'12.» (*Christian Beliefs* σελ. 267).

8. Μερικοί μελετητές της Γραφής πιστεύουν ότι οι Ισραηλίτες συμμετείχαν τουλάχιστον με δύο φορές δέκατα (μερικοί υπολογίζουν τρεις φορές), προσθέτοντας τις διάφορες προσφορές. Σχετικά με το πρώτο δέκατο ο Κύριος είπε: «Ιδού, έδωκα εις τους υιούς Λευί πάντα τα δέκατα του Ισραήλ εις κληρονομίαν, διά την υπηρεσίαν αυτών, την οποίαν υπηρετούσι.» (Αρ. ιη'21). Αλλά όσον αφορά για το δεύτερο δέκατο, είπε: «Θέλεις τρώγει ενώπιον Κυρίου του Θεού σου, εν τω τόπω όντινα εκλέξη διά να θέση το όνομα αυτού εκεί, το δέκατον του σίτου σου, του οίνου σου, και του ελαίου σου, και τα πρωτότοκα των βοών σου και των προβάτων σου, διά να μάθης να φοβήσαι πάντοτε Κύριον τον Θεόν σου.» (Δευτ. ιδ'23). Κάθε δύο χρόνια στα τρία, οι Ισραηλίτες έπρεπε να φέρουν αυτό το δέκατο, ή το αντίτιμο σε χρήμα, στο αγιαστήριο. Εκεί θα χρησιμοποιείτο για την τελετή θρησκευτικών εορτών, και επίσης για να καλυφθούν οι ανάγκες των Λευιτών, των ξένων, των ορφανών και των χηρών. Κάθε τρίτο χρόνο έπρεπε να χρησιμοποιήσουν το δεύτερο δέκατο στο σπίτι για τη συντήρηση των Λευιτών και των φτωχών. Έτσι, το δεύτερο δέκατο χρησιμοποιείτο για ελεημοσύνη και φιλοξενία, (Δευτ. ιδ'27-29, κς'12). Δείτε επίσης White, *Πατριάρχες και Προφήτες* σελ. 519. «Tithe», *SDA Bible Dictionary*, αναθεωρημένη έκδοση, σελ. 1127.

9. White, *Testimonies*, 3ος τόμος, σελ. 392.

10. Από βιβλική άποψη, η κατακράτηση δε σημαίνει κτήση. Η στάση μας απέναντι στα δέκατα δείχνει αν αναγνωρίζουμε ότι είμαστε απλώς διαχειριστές, ή αν διατεινόμαστε ότι είμαστε κήτορες.

11. Froom «Stewardship in its Larger Aspects», *Ministry*, σελ. 20.

12. White, *Testimonies*, 4ος τόμος, σελ. 19.

13. P.G. Smith, σελ. 72.

20. Χριστιανική διαχείριση